

Sygn. akt: I C 1612/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Andrzej Antkiewicz
Protokolant:	st. sekr. sądowy Monika Kopczyńska

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2016 r. w Grudziądzu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w B.

przeciwko K. J.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 172,09 zł (sto siedemdziesiąt dwa złote 09/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 16 maja 2016 roku do dnia zapłaty;
- oddala powództwo w pozostałej części;
- zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 49,39 zł (czterdzieści dziewięć złotych 39/100) tytułem zwrotu części kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1612/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 9 grudnia 2016 r.

(...) S.A. w B. domagała się zasądzenia od K. J. kwoty 1419,42 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu, tj. 16 maja 2016 r. do dnia zapłaty. Z pozwu wynikało, że dochodzone roszczenie stanowi wierzytelność z tytułu umowy pożyczki zawartej 29 sierpnia 2012 r. Zaznaczono, że na mocy umowy pozwany zobowiązał się zwrócić kwotę 1654,40 zł w 40 tygodniowych ratach, począwszy od 5 września 2012 r., jednak spłacił jedynie 661,21 zł. Wskazano, że na dzień złożenia pozwu pozostało do spłaty 993,19 zł kapitału pożyczki i 426,23 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek naliczonych od przeterminowanych wpłat oraz kwot i terminów wymagalności poszczególnych rat pożyczki do dnia 13 maja 2016 r.

Pozwany przyznał, że zaciągnął pożyczkę i części jej nie zwrócił – ostatni raz dokonał wpłaty na poczet spłaty pożyczki w dniu 22 grudnia 2012 r. Podniósł zarzut przedawnienia dochodzonych roszczeń i wniósł o oddalenie powództwa w całości, wskazując, że nie dokonano wypowiedzenia umowy pożyczki (k. 36 akt).

Po złożeniu przez powódkę pisma procesowego w przedmiocie zarzutu przedawnienia, pozwany nie kwestionował obowiązku zapłaty 3 ostatnich rat oraz odsetek od tych rat, podanych w pozwie. Wskazał, że raty były wymagalne w

każdą środę, począwszy od 5 września 2012 r., zatem 4 rata od końca przypadła na 15 maja 2013 r., dlatego ta rata również się przedawniała, skoro pozew wniesiono 16 maja 2016 r. (k. 44 akt).

Sąd ustalił, co następuje:

W sprawie ustalono następujące bezsporne okoliczności:

W dniu 29 sierpnia 2012 r. K. J. zawarł z (...) S.A. w B. umowę pożyczki gotówkowej w kwocie 900,00 zł. Pożyczka miała być spłacona w 40 ratach tygodniowych po 41,36 zł, w każdą środę, począwszy od 5 września 2012 r. Za udzielenie pożyczki miała być pobrana opłata przygotowawcza w wysokości 90,00 zł. Naliczono też odsetki umowne w kwocie 86,74 zł. Pozwany zadeklarował skorzystanie z opcji obsługi pożyczki w domu, za co naliczono dodatkową opłatę przygotowawczą w kwocie 86,40 zł i opłatę za obsługę pożyczki w domu w wysokości 491,26 zł. Łącznie do spłaty pozwany miał kwotę 1654,40 zł. Czwarta rata od końca miała być uiszczona 15 maja 2013 r., 38 rata - 22 maja 2013 r., druga rata od końca 29 maja 2013 r., a ostatnia - 5 czerwca 2013 r. (umowa pożyczki - k. 24-27 akt, wyliczenie wartości zobowiązania dłużnika - k. 29-30 akt).

Na poczet spłaty pożyczki pozwany uiszczył jedynie kwotę 661,21 zł, przy czym ostatniej wpłaty dokonał 22 grudnia 2012 r. (historia spłat klienta - k. 28 akt i oświadczenie pozwanego - k. 36 akt).

Na dzień 13 maja 2016 r. powódka naliczyła odsetki maksymalne od przeterminowanych wpłat w wysokości 3,31 zł i odsetki maksymalne od niezapłaconych rat w kwocie 422,92 zł, przy czym odsetki od trzech ostatnich rat wyniosły: od raty 38 - 16,15 zł, od raty 39 - 16 zł i od ostatniej raty - 15,86 zł (wyliczenie wartości zobowiązania dłużnika - k. 29-30 akt).

Powódka nie wypowiedziała pozwanemu umowy pożyczki (pismo powódki z 23 listopada 2016 r. - k. 39 akt).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy. Pozwany nie zwrócił całej pożyczki, zatem istniała podstawa żądania zwrotu niespłaconej części, jednak jedynie w zakresie, w jakim roszczenie powódki nie uległo przedawnieniu.

Zgodnie z art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Dochodzone pozwem roszczenia pozostają w związku z działalnością gospodarczą powódki, dlatego podlegają trzyletniemu przedawnieniu.

Skoro powódka nie dokonała wypowiedzenia umowy pożyczki, wierzytelności o zapłatę każdej z poszczególnych rat stawały się osobno wymagalne po upływie terminu płatności każdej z nich. W chwili wniesienia pozwu, tj. w dniu 16 maja 2016 r. nie były przedawnione tylko trzy ostatnie raty, albowiem rata 37 była wymagalna 15 maja 2013 r. i przedawniła się 15 maja 2016 r. (zgodnie z art. 112 k.c. termin oznaczony w latach kończy się z upływem dnia, który datą odpowiada początkowemu dniowi terminu).

Roszczenie o odsetki za opóźnienie od przeterminowanego zadłużenia przedawnia się najpóźniej w dniu przedawnienia roszczenia głównego (zob. uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2005 r., III CZP 42/04, OSNC 2005, nr 9, poz. 149), tj. w tym przypadku w dniach przedawnienia roszczeń z tytułu niespłaconych rat z umowy pożyczki, dlatego zarzut przedawnienia okazał się zasadny częściowo również wobec roszczeń o zapłatę odsetek za opóźnienie - za wyjątkiem odsetek od trzech ostatnich rat.

Z podanych względów zasądzono na rzecz powódki jedynie należność z tytułu trzech ostatnich rat - 124,08 zł i odsetki karne za opóźnienie od tych rat - 48,01 zł, czyli łącznie 172,09 zł. Żądanie zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od trzech ostatnich rat znajdowało podstawę w art. 481 § 1 i 2 k.c. oraz art. 482 § 1 k.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Koszty powódki wynosiły 407,54 zł i składały się na nie: opłata od pozwu – 30 zł, wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie 360 zł (§ 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych - Dz. U. z 2015 r. poz. 1804 ze zm., w wersji obowiązującej w dniu wniesienia pozwu - zob. § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. – Dz.U. z 2016 r. poz. 1667), opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł i prowizja za wniesienie pozwu w trybie elektronicznym – 0,54 zł. Powódka wygrała sprawę w 12,12 % i w takiej części zasądzono na jej rzecz zwrot kosztów procesu.